

[Arbejdsministeren]

Hertil kommer en lang række direktiver, der er vedtaget med artikel 100a som hjemmel. Disse direktiver, der ikke kan fraviges (totalharmoniserende), følges op af harmoniserede standarder, der indeholder tekniske specifikationer. Som eksempel kan nævnes det meget omfattende maskindirektiv. For regeringen er det afgørende at sikre et højt niveau for sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen. Samtidig undgås forskelle i arbejdsmiljøstandarder og derved også konkurrenceforvridning baseret på forskelle i arbejdsmiljøreguleringen i medlemslandene. Der ydes en stor dansk indsats for at gennemføre denne målsætning.

Det er en kendsgerning, at Danmark er foregangsland på arbejdsmiljøområdet i Fællesskabet, og at nogle af direktiverne afspejler den administrative praksis, der allerede var udviklet i Danmark efter gennemførelsen af moderniseringen af den gamle arbejderbeskyttelseslovgivning. I Danmark blev der således allerede med arbejdsmiljøloven som fundament fra midten af 1970'erne iværksat et ambitiøst arbejde for at forbedre arbejdsmiljøet. Danmark har med andre ord haft et forspring på arbejdsmiljøområdet.

EF-reguleringen på området er imidlertid nu, få år efter at den blev sat rigtig i gang, nået op på et ganske højt niveau, hvilket gennemførelsen af de ovenfor nævnte direktiver også er udtryk for.

Det er ikke på alle områder, der set i et dansk perspektiv er sket store fremskridt, men generelt er det lykkedes at få skabt regler i Fællesskabet, der mindst svarer til de danske regler, og som i nogle tilfælde højner eller udvider reguleringen. Som eksempler kan nævnes regler om personløft og om arbejde ved edb-skærme.

Denne udvikling, der tegner et billede af et stigende beskyttelsesniveau i Fællesskabet, kan nationalt suppleres på de områder, hvor de enkelte medlemslande vil endnu videre. Dette fremgår direkte af EØF-traktaten og er senest blevet bekræftet i Danmarks særordning i forhold til Maastricht-traktaten.

Ud over at nye regler er kommet til i kraft af Kommissionens initiativer, er der også i nogen grad tale om et skift i reguleringsmetode. Direktiverne er mere detaljerede end de tilsvarende danske regler, hvilket giver et ensartet højt niveau i hele Fællesskabet.

Det er en forudsætning for EF-reguleringens gennemslagskraft, at der sikres en bedre implementering og håndhævelse i de enkelte lande.

Ministerrådet konkluderede i december 1992 om netop implementering og håndhævelse, at det er vigtigt, at EF-lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet gennemføres korrekt og i overensstemmelse med de frister, der er fastsat, samt håndhæves effektivt og ensartet i alle medlemslande. Regeringen har under det danske formandskab fulgt op på implementerings- og håndhævelsesproblematikken.

Regeringen lægger stor vægt på, at arbejdsmarkedets parter inddrages i arbejdet med udformningen af regler på arbejdsmiljøområdet. Dette princip er ikke forskertset, selv om arbejdsmiljøet nu også er genstand for regulering på fællesskabsniveau. Tværtimod har arbejdsmarkedets parter fortsat en række muligheder for at præge forløbet dels inden vedtagelse af en EF-retsakt, dels ved dens gennemførelse her i landet.

Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, som Kommissionen nedsatte i 1974, og som ud over repræsentanter fra regeringerne også består af arbejdsmarkedets parter, giver gode muligheder for indflydelse på direktivernes udformning på et meget tidligt tidspunkt. Dette gælder særlig, når det fra dansk side er muligt at møde med en fælles holdning mellem de tre parter.

Det Rådgivende Udvalg inddrages også i udarbejdelsen af egentlige handlingsprogrammer på arbejdsmiljøområdet. Senest har udvalget under det danske formandskab udtalt sig om Kommissionens udkast til det 4. handlingsprogram for sikkerhed og sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen.

I den nationale del af beslutningsprocessen er parterne først og fremmest repræsenteret i EF-specialudvalget vedrørende arbejdsmarked og sociale forhold, hvor alle direktivforslag drøftes, inden forhandlingerne i rådsregi påbegyndes, samt i Arbejdsmiljørådets EF-udvalg.

Når direktiverne er vedtaget og skal gennemføres her i landet, inddrages parterne atter i arbejdet, idet Arbejdsmiljørådet høres i forbindelse med udstedelsen af nye regler. Dette regelarbejde, som foregår i særlige regeludvalg, der nedsættes af Arbejdsmiljørådet, har